

Jeg vil gerne høre, om hr. Holger K. Nielsen er af den opfattelse, at også efter den 28. september, hvis det bliver et nej, skal kronen være bundet til euroen. Vil hr. Holger K. Nielsen bekræfte, at Danmark allerede i dag er med i Den Økonomiske og Monetære Union, og vil hr. Holger K. Nielsen bekræfte, at Danmark derfor allerede i dag er forpligtet til at opfylde de samme krav, som om vi var med i den fælles valuta?

Og såfremt hr. Holger K. Nielsen kan bekræfte disse tre ting, vil jeg gerne spørge hr. Holger K. Nielsen: Er det så ikke rigtigt, at det, SF anbefaler, i virkeligheden er et nej, hvor den eneste forskel fra i dag er et nej til dansk indførelse?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Holger K. Nielsen, om der ikke også for SF foreligger en ny situation i forhold til 1992-1993: at ØMU'en er blevet meget mere konkret, at euroen er en realitet, at 11 lande er med, at Grækenland er på vej ind og at øst- og centraleuropæerne ønsker at blive medlemme ikke bare af EU, men også gerne af den fælles valuta, så snart det er muligt. Skal vi bare vente og se, om det går godt? Vil SF ikke, hvis virkeligheden forandrer sig, også tage bestik af det i stedet for bare at holde fast i noget, som har et andet historisk udgangspunkt?

Og jeg vil også gerne spørge, om ikke hr. Holger K. Nielsen er enig i, at uanset om vi er med i den fælles valuta eller ej, så er det sådan, i kraft af at de lande, vi handler med, også er med i den fælles valuta, at hvis det går godt hos dem, så går det godt hos os; går det dårligt hos dem, så trækker de os med. Hvad er svaret fra SF i forhold til det? Er det ikke i dansk interesse at bidrage til, at projektet går godt?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der var spørgsmål både fra hr. Bendt Bendtsen og hr. Anders Fogh Rasmussen omkring fastkurspolitikken. Vi har sagt og siger, at vi vil fastholde den aftale, ERM II-aftalen, som den hedder på nyteknokratdansk, hvor kronen svinger 2,25 pct. til hver side. Vi ser ingen grund til, at den skal opsiges.

Men pointen i hele vores argumentation går jo på, at går man med i den fælles valuta, går man med i ØMU'ens tredje fase, er det en uafvendelig beslutning. Den er uafvendelig. Så er

man bundet for tid og evighed til den økonomisk-politiske udvikling, som bliver gældende i Euroland.

Den mulighed, vi opnår ved at stå udenfor, er ikke alene en større handlefrihed også på kort sigt omkring finanspolitik – det kan vi vende tilbage til senere hen – men det er ikke mindst muligheden for, at man kan trække sig ud igen, hvis det går skidt. I dag er fastkurspolitikken dybt relevant, men der er da ingen der siger, at den er det om 25 år. Det er netop dér, det ahistoriske kommer ind i den måde, japartierne argumenterer på. De siger, at fordi vi ikke har devalueret i 20 år, vil det i al evighed være irrelevant at gøre det. Det er der ingen der siger. Økonomiske teorier er jo fantastisk tidsbundne. Hvad der er god latin på ét tidspunkt, er dårlig latin på et senere tidspunkt.

Det, jeg bare siger, er, at hvis vi siger ja til euroen, hvis vi siger ja den 28. september, bliver vi bundet langt, langt kraftigere til en euro-pæisering af den økonomisk-politiske udvikling, end vi gør ved at sige nej. Ikke at vi ved at sige nej er fuldstændig frit svævende i luften, ikke at vi bare kan gøre, hvad vi vil, naturligvis kan vi ikke det. Men der er forskelle i de frihedsgrader, vi har, ved at vi siger ja, end hvis vi siger nej.

Hr. Bendt Bendtsen spørger til min udtalelse til Berlingske Tidende. Jeg siger ikke, at vi skal gøre op med forbeholdene. Jeg forklarer, at der er nogle punkter, hvor udviklingen er gået anderledes end det, vi havde regnet med, da vi sad på statsministerens kontor i 1992, fuldstændig korrekt. Jeg er en ærlig politiker, og jeg indrømmer, hvordan virkeligheden ændrer sig.

Men jeg siger også krystalklart i det samme interview, at det ikke får mig til at drage den konklusion, at vi skal ophæve undtagelsen. Tværtimod er der ikke sket nogen større skade ved det, tværtimod er der stadig væk masser af muligheder for, at Danmark kan påvirke udviklingen.

Så til hr. Claus Larsen-Jensen, der spørger: Er der ikke tale om en ny situation, fordi ØMU'en er kommet i gang? Nej, hvad er det for noget snak? Jeg ved godt, at der er mange, der går og siger, at i 1992 troede vi jo ikke, at ØMU'en ville blive til noget, derfor kunne vi godt lave en undtagelse. Hvad er det for noget sniksnak? Det er da svindel af allerværste skuffe. Hvorfor i alverden skulle man lave en undtagelse i forhold til noget, man ikke tror bliver til noget? Hvis det er tilfældet, var det bedrageri i forhold